

I Betragtning af disse Omstændigheder har Ministeriet derfor i Forbindelse med Grosserer-Societetets Comitee taget under Overveielse, hvorledes den fornødne Forandring lettest og meest practiff kunde foretages, og man er bleven enig om følgende Forslag.

1. Samme Skib skal i samme europæiske Havn, der ligger paa denne Side af Cap Finisterre, ikke erlægge mere end 3 fulde Consulatgebyrer i Aarets Løb.

At Cap-Finisterre Vinien er tagen som Begrænsning, følger naturligen af, at det kun er paa de Danmark nærmest liggende Farvande, at det her omhandlede Forhold kan faae Betydning. I Fragtfarten paa China, hvor kun visse Havne ere aabnede for Skibsfarten, kan Tilfældet vistnok ogsaa indtræde, men deels vil Skibet her altid mere eller mindre kunne have bethdelig Hjælp af Consulen, deels er det i China af stor Vigtighed at finde saa dygtige Consuler som muligt mellem det begrænsede Antal af Qualificerede, og af disse to Hensyn har man troet ikke at burde forringe deres Indtægter. Naar Maximal-Grændsen er sat til „3 fulde Consulatgebyrer“, vil det altsaa sige, at Skibet ikke kan komme til at betale mere i Alt end 3 Gange 12 $\frac{1}{2}$ pr. Commercelæst af Drægtigheden, hvilket imidlertid selvfølgelig ikke falder sammen med, at der kun betales for de 3 første Reiser; thi foretages paa nogen af disse kun en ten Bosning eller Ladning, erlægges kun halvt Consulatgebyr, 6 $\frac{1}{2}$ pr. Commercelæst, og Skibet kan altsaa, paa en følgende Reise, have at erlægge hverligere Gebyrer, kun at Summen af alle betalte Consulatgebyrer i Aarets Løb ei overstiger 3 fulde Gebyrer. Endelig maa det bemærkes, at Beregningen stæer for hver enkelt Havn, hvor Consul eller Vice-Consul er ansat, og „samme Havn“ falder altsaa ikke sammen med „samme Consulatdistrict“.

Det beroer altid paa en vis Vilkaarlighed, hvor Maximalgrændsen skal sættes. Den hollandske Consularlovgivning lader kun Skibet een Gang om Aaret betale Consulatgebyr i samme Havn. Afskillige af de danske Consuler, hvis Erklæring Ministeriet har indhentet om Sagen, have derimod foreslaaet, at Grænd-

sen skulde udvides saaledes, at der for de følgende Reiser skulde erlægges halvt Gebyr. Efter Grosserer-Societetets Comitees paa nye Kjendskab til Forholdene byggede Forslag troer Ministeriet, at Grændsen passende kan sættes som ovenfor nævnt.

Med Hensyn til den practiffse Virkning, Forslaget vilde have paa de forskjellige Steder, kan bemærkes følgende. Det har hidtil kun sjældnere været Tilfældet, at samme Skib gjør flere end 3 Reiser til samme Havn i Søverrig, og Dampstibene i Sundet have alle været fuldkomment fritagne for at erlægge Gebyr. Consulen i Christiania billiger Forslaget og har allerede tilstaaet Dampstibe i regulær Fart. Begunstigelse. Ligeledes finde Consulerne i Amsterdam og Havre Forslaget billigt. I England vilde Forslaget navnlig paa Grund af den levende Handelsforbindelse med Danmark og de derved foranledigede bethdelige Forretninger for Consulerne faae en særdeles Betydning. Uagtet derfor General-Consulen i Leith, hvis Erklæring er indhentet, nærmest vilde foretrække, at Skibet udover 3 Reiser sparede halvt Gebyr, erkjender han dog Forslaget for at være billigt. General-Consulen i London er af samme Mening, hvorimod General-Consulen i Hull overhovedet benægter Nødvendigheden af Gebyrernes Nedsættelse, skjøndt han tilføier, at han hidtil kun har beregnet sig halvt Gebyr af Dampstibe i regulær Fart. Væsentlige Betænklichkeiten ere egentlig kun fremkomne fra Østersøhavnene. Consulerne i Stettin, Danzig og Rønigsberg finde nemlig ikke tilstrækkelig Anledning til nogen Nedsættelse, men foreslaae dog subsidært, at der udover de tre eller fire første Reiser skal erlægges halvt Gebyr. Men deels vilde det ikke vel kunne lade sig gjøre af Hensyn til disse Consuler at undtage de preussiske Havne fra en Forandring, som iøvrigt erkjendes for billig, deels viser Ubilligheden af det Bestaaende sig netop stærkt ved Farten med Smaaskibe paa disse Havne. Saaledes haves der i Skibsklisten Exempel paa, at et Fartøi hjemmehørende i Rønne ikke mindre end 34 Gange i Løbet af 1865 har anløbet Swinemünde under Stettins Consulatdistrict, og Ubilligheden af, at der hver Gang skal betales det sædvanlige Gebyr af et saadant lille Skib,